

III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 6 noiembrie 2013

cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Introducere și teme juridic

La 3 septembrie 2013, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul propus”). La 14 octombrie 2013, BCE a primit din partea Parlamentului European o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la regulamentul propus.

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece regulamentul propus cuprinde dispoziții care afectează misiunile BCE privind politicile în domeniul supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit și a altor instituții financiare, cu excepția întreprinderilor de asigurări, astfel cum se prevede la articolul 127 alineatul (6) din tratat, și dispoziții care afectează contribuția Sistemului European al Băncilor Centrale la buna desfășurare a politicilor în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar, astfel cum se prevede la articolul 127 alineatul (5) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Observații generale

BCE susține pe deplin instituirea unui mecanism unic de rezoluție (MUR), care va contribui la consolidarea arhitecturii și stabilității uniunii economice și monetare. De asemenea, cu această ocazie, BCE reamintește poziția exprimată în avizul său din 27 noiembrie 2012 cu privire la o propunere de regulament al Consiliului de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (CON/2012/96)⁽²⁾, și anume că MUR este o suplimentare necesară a mecanismului unic de supraveghere (MUS) în vederea bunei funcționări a unei uniuni a piețelor financiare. Prin urmare, un astfel de mecanism trebuie să existe deja la momentul asumării de către BCE a responsabilității de supraveghere. Regulamentul propus cuprinde trei elemente esențiale pentru o rezoluție efectivă, și anume: (a) un sistem unic, (b) o autoritate unică și (c) un fond unic. Regulamentul propus răspunde concluziilor Consiliului European din 13-14 decembrie 2012 și 27-28 iunie 2013⁽³⁾, care se bazează pe raportul „Towards a genuine Economic and Monetary Union” („Către o veritabilă uniune economică și monetară”)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2013) 520 final.

⁽²⁾ JO C 30, 1.2.2013, p. 6. Toate avizele BCE se publică pe website-ul BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ Disponibile pe website-ul Consiliului European, la adresa www.consilium.europa.eu

⁽⁴⁾ Prezentat în cadrul Consiliului European din decembrie 2012 și disponibil pe website-ul Consiliului European, la adresa www.consilium.europa.eu

BCE consideră că principiile generale stabilite în paragrafele următoare au o importanță esențială pentru eficacitatea MUR și apreciază faptul că, în general, acestea sunt reflectate în regulamentul propus.

- 1.1 Domeniul de aplicare al MUR ar trebui să acopere toate instituțiile de credit stabilite în statele membre care participă la MUS.
- 1.2 În centrul MUR ar trebui să se găsească o autoritate unică de rezoluție (AUR) puternică și independentă, cu suficiente puteri decizionale pentru a lua măsuri de rezoluție în interesul stabilității zonei euro și a Uniunii în ansamblu. MUR este o suplimentare necesară a MUS⁽⁵⁾, întrucât nivelurile decizionale și de responsabilitate pentru rezoluție și supraveghere trebuie aliniate. În această privință, BCE împărtășește opinia Comisiei, conform căreia un asemenea mecanism unic este mai bine plasat să garanteze măsuri optime de rezoluție, inclusiv o împărțire adecvată a sarcinilor, decât o rețea de autorități naționale de rezoluție. Coordonarea dintre sistemele naționale de rezoluție nu s-a dovedit suficientă pentru a obține deciziile de rezoluție cele mai prompte și mai eficiente din punct de vedere al costurilor, în special în context transfrontalier.
- 1.3 Procesul decizional ar trebui să permită luarea promptă și eficientă a deciziilor, dacă este necesar într-un interval de timp foarte scurt, precum câteva zile sau câteva ore, după caz. Acesta ar trebui să se bazeze pe o planificare adecvată a rezoluției.
- 1.4 AUR ar trebui să aibă competențe, instrumente și resurse financiare adecvate pentru rezoluția instituțiilor, astfel cum se prevede în viitoarea Directivă privind redresarea și rezoluția bancară (DRRB).
- 1.5 AUR ar trebui să aibă acces la finanțarea rezoluției prin intermediul unui Fond unic de rezoluție bancară (FURB) care ar trebui finanțat prin contribuții *ex-ante* pe bază de risc din partea tuturor băncilor care fac obiectul MUR, acestea urmând a fi suplimentate prin contribuții *ex-post* atunci când este necesar. În plus, ar trebui să fie disponibil un mecanism de sprijin public temporar și neutru din punct de vedere fiscal, care ar putea fi furnizat sub forma unei linii de credit către FURB.
- 1.6 Cadrul avut în vedere pentru MUR ar trebui să prevadă o coordonare strânsă între funcția de rezoluție a MUR și funcția de supraveghere a SSM, recunoscând și respectând totodată responsabilitățile instituționale respective.

Atât MUS, cât și MUR sunt elemente esențiale ale cadrului financiar integrat al uniunii bancare, ceea ce va contribui la ruperea legăturii dintre bănci și entitățile suverane în statele membre în cauză și la inversarea procesului actual de fragmentare a piețelor financiare.

BCE sprijină cu fermitate calendarul preconizat pentru MUR. În cadrul acestui calendar, MUR ar intra în vigoare până la jumătatea anului 2014 și ar deveni operațional pe deplin până la 1 ianuarie 2015. Acest calendar ia în considerare faptul că MUR este un element cheie al uniunii bancare.

2. Observații specifice

2.1 Temeiul juridic

Comisia sugerează fundamentarea regulamentului propus pe articolul 114 din tratat, care permite adoptarea de măsuri pentru apropierea dispozițiilor naționale care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne. BCE este conștientă de evaluările actuale făcute de alte instituții ale Uniunii cu privire la temeiul juridic propus și observă modificările care au fost sugerate cu privire la regulamentul propus pentru a se asigura că articolul 114 este un temei juridic posibil pentru atingerea obiectivului regulamentului propus de păstrare a integrității și de îmbunătățire a funcționării pieței interne prin aplicarea uniformă a unui set unic de reguli de rezoluție de către o autoritate a Uniunii și prin accesul la FURB.

⁽⁵⁾ A se vedea, de asemenea, Avizul Băncii Centrale Europene din 29 noiembrie 2012 cu privire la o propunere de directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții (CON/2012/99) (JO C 39, 12.2.2013, p. 1).

2.2 Guvernanța și răspunderea Comitetului unic de rezoluție

BCE apreciază în general cadrul de guvernanță propus, în special faptul că nicio parte, în special autoritățile naționale de rezoluție, nu va avea drept de veto în procesul decizional al Comitetului unic de rezoluție (denumit în continuare „Comitet de rezoluție”). Deși competența decizională finală pentru rezoluția efectivă a unei instituții de credit aparține Comisiei, Comitetul de rezoluție va avea competențe largi și independente de pregătire a planurilor de rezoluție⁽⁶⁾ și a schemelor de rezoluție⁽⁷⁾ și de a cere punerea în aplicare a acestora. Este extrem de importantă asigurarea unui proces decizional eficient și prompt prin intermediul capacității decizionale și al modalităților de vot ale MUR, în special în perioade de criză. Responsabilitățile autorităților implicate în procesul de rezoluție ar trebui definite mai precis pentru a evita orice duplicare sau suprapunere de competențe. În ceea ce privește competențele Comitetului de rezoluție, o descriere mai cuprinzătoare a modului în care aceste competențe vor fi executate ar îmbunătăți conformitatea cu doctrina *Meroni*⁽⁸⁾, în măsura necesară, cu scopul de a asigura totodată că există suficientă flexibilitate pentru a trata fiecare caz individual de rezoluție. În fine, regulamentul propus trebuie să asigure că orice decizie efectivă de rezoluție a Comisiei este luată cu promptitudinea necesară⁽⁹⁾.

BCE apreciază cadrul propus pentru răspunderea Comitetului de rezoluție, care corespunde cadrului instituțional al Uniunii. Acordul dintre Parlamentul European și Comitetul de rezoluție privind modalitățile practice de exercitare a controlului democratic și a supravegherii⁽¹⁰⁾ ar trebui să respecte confidențialitatea, în conformitate cu legislația națională și a Uniunii, în special cu privire la informațiile în materie de supraveghere obținute de Comitetul de rezoluție de la BCE și autoritățile naționale competente.

2.3 Cooperarea între autoritățile de rezoluție și de supraveghere

BCE apreciază cooperarea strânsă preconizată între autoritățile de supraveghere și autoritățile de rezoluție⁽¹¹⁾. În ceea ce privește BCE, misiunile și responsabilitățile prevăzute în regulamentul propus ar trebui să se încadreze în și să nu depășească misiunile conferite BCE prin tratat, prin Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene („Statutul SEBC”) și, în special, prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit⁽¹²⁾ („Regulamentul privind MUS”). BCE observă că regulamentul propus nu îi conferă misiuni sau responsabilități noi, dar prevede o strânsă cooperare și schimbul de informații⁽¹³⁾. Din motive de claritate, BCE recomandă ca trimerile la misiunile și responsabilitățile BCE din regulamentul propus să facă trimiteri, după caz, la misiunile și responsabilitățile BCE conferite acesteia prin Regulamentul privind MUS⁽¹⁴⁾.

De asemenea, BCE observă că regulamentul propus prevede că, în cazul în care BCE invită un reprezentant al Comitetului de rezoluție să participe la Consiliul de supraveghere al BCE, Comitetul de rezoluție numește un reprezentant. Cu toate acestea, Regulamentul privind MUS prevede că, după instituirea Comitetului de rezoluție, Consiliul de supraveghere al BCE îl poate invita pe președintele Autorității europene de rezoluție să participe la reuniunile Consiliului de supraveghere⁽¹⁵⁾, în calitate de observator. Pentru a asigura o consecvență deplină, regulamentul propus trebuie modificat în consecință⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 7 din regulamentul propus.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 20 din regulamentul propus.

⁽⁸⁾ Hotărârea din 13 iunie 1958, *Meroni/Înalta Autoritate*, 9/56, Rec., p. 133, hotărârea din 14 mai 1981, *Romano/INAMI*, 98/80, Rec., p. 1241, și hotărârea din 12 iulie 2005, *Alliance for Natural Health și alții*, C-154/04 și C-155/04, Rec., p. I-6451.

⁽⁹⁾ A se vedea, de exemplu, observațiile privind articolul 16 din regulamentul propus, menționate mai jos și în propunerea de redactare din modificarea 6.

⁽¹⁰⁾ Articolul 41 alineatul (8) din regulamentul propus.

⁽¹¹⁾ A se vedea capitolul 4, *Cooperare*, din regulamentul propus.

⁽¹²⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63. A se vedea, în special, articolul 3 alineatul (3) și articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul privind MUS.

⁽¹³⁾ Articolul 27 alineatele (2) și (3) din regulamentul propus.

⁽¹⁴⁾ A se vedea, de exemplu, propunerile de redactare de la modificările 2, 5, 8 și 10.

⁽¹⁵⁾ A se vedea articolul 26 alineatul (11) și considerentul 70 din Regulamentul privind MUS.

⁽¹⁶⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 12.

Este esențial ca rolurile și responsabilitățile autorităților de rezoluție și ale autorităților de supraveghere să rămână distincte înainte de apariția unei crize și în prima fază a unei crize, când o autoritate de supraveghere poate aplica unei instituții de credit măsuri de intervenție timpurie, precum și pentru evaluarea condițiilor de rezoluție și de depreciere a elementelor de capital.

În primul rând, în faza de intervenție timpurie, responsabilitatea unică cu privire la acțiunile sau măsurile luate aparține autorității de supraveghere. La aplicarea măsurilor de intervenție timpurie, este important ca autoritatea de supraveghere să informeze Comitetul de rezoluție fără întârzieri nejustificate. Cu toate acestea, sarcina propusă pentru BCE (sau pentru autoritățile naționale de supraveghere) de a consulta autoritățile de rezoluție înainte de a lua măsuri suplimentare de intervenție timpurie nu corespunde necesității de a lua măsuri prompte și eficiente de intervenție timpurie în baza unui sistem integrat de responsabilitate unică de supraveghere. Prin urmare, ar trebui să se prevadă ca BCE sau autoritatea națională de supraveghere doar să notifice autoritățile de rezoluție cu privire la asemenea acțiuni cât mai curând posibil⁽¹⁷⁾. În plus, în faza de intervenție timpurie Comitetul de rezoluție ar trebui să-și desfășoare activitățile pregătitoare interne astfel încât să evite subminarea încrederii pieței și, eventual, înrăutățirea situației instituției relevante. Prin urmare, activități precum solicitarea de informații și inspecțiile la fața locului ar trebui desfășurate în primul rând de către autoritatea de supraveghere, care, în conformitate cu DRRB, ar furniza autorității de rezoluție toate informațiile necesare pentru pregătirea rezoluției instituției⁽¹⁸⁾. Activitățile de investigare și inspecțiile la fața locului necoordonate desfășurate de autoritatea de rezoluție ar trebui evitate, întrucât ar putea eroda încrederea⁽¹⁹⁾.

În al doilea rând, în ceea ce privește evaluarea condițiilor care declanșează rezoluția, BCE observă că regulamentul propus recunoaște faptul că autoritatea de supraveghere este cel mai bine plasată pentru a evalua dacă o instituție de credit se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore și dacă nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative, din sectorul privat sau de supraveghere⁽²⁰⁾. BCE consideră că responsabilitatea unică pentru evaluarea acestor două criterii ar trebui alocată autorității de supraveghere respective, și anume BCE sau autoritățile naționale competente, în conformitate cu repartizarea competențelor prevăzută în Regulamentul privind MUS. Aceasta va asigura o alocare clară a responsabilităților în interesul unor măsuri de rezoluție prompte și eficiente⁽²¹⁾. Regulamentul propus ar trebui să prevadă că începerea rezoluției unei instituții poate fi decisă de Comisie numai în baza unei asemenea evaluări de către autoritatea de supraveghere⁽²²⁾. Prin urmare, aceasta din urmă va fi o condiție prealabilă necesară, dar nu suficientă, pentru începerea rezoluției unei instituții.

În al treilea rând, autoritatea de supraveghere este cel mai bine poziționată să evalueze dacă o entitate sau un grup nu va mai fi viabil fără o depreciere sau conversie de capital ori dacă este necesar sprijin public extraordinar. Această evaluare a viabilității va avea loc înainte sau în același timp cu evaluarea măsurii în care o bancă îndeplinește condițiile pentru rezoluție și, astfel, este desfășurată înainte de începerea rezoluției. Prin urmare, regulamentul propus ar trebui să aloce în mod clar responsabilitatea pentru această evaluare autorității de supraveghere, iar o asemenea evaluare de către autoritatea de supraveghere ar trebui să fie o condiție prealabilă necesară pentru deprecierea sau conversia elementelor de capital⁽²³⁾.

În plus, pentru a asigura mecanisme de control corespunzătoare, Comitetul de rezoluție și Comisia ar trebui să poată solicita o evaluare de către autoritatea de supraveghere (BCE sau autoritatea națională competentă) în orice moment, în cazul în care o instituție se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore ori dacă se consideră că nu mai este viabilă fără

⁽¹⁷⁾ Astfel, articolul 11 alineatul (4) din regulamentul propus ar trebui modificat în consecință. A se vedea propunerea de redactare respectivă din modificarea 5.

⁽¹⁸⁾ Articolul 23 alineatul (1) litera (ec) din Abordarea generală privind propunerea de directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții și de modificare a Directivelor 77/91/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului, a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE și 2011/35/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 convenită de miniștrii de finanțe ai statelor membre la Consiliul ECOFIN din 27 iunie 2013 [2012/0150 (COD)-11148/1/13 Rev 1].

⁽¹⁹⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 14.

⁽²⁰⁾ Considerentul 16 din propunerea de regulament precizează că, „în calitate de instanță de supraveghere în cadrul MUS, BCE este organismul cel mai în măsură pentru a determina dacă o instituție de credit se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore și dacă nu există nicio perspectivă rezonabilă ca o măsură alternativă din sectorul privat sau ca o măsură alternativă de supraveghere să împiedice, într-un interval de timp rezonabil, apariția unei situații de dificultate majoră pentru instituția respectivă”.

⁽²¹⁾ Acest aspect a fost ridicat și în Avizul CON/2012/99, punctul 2.1.

⁽²²⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 6.

⁽²³⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 8.

o depreciere de capital. Aceasta va compensa orice posibilă inacțiune a autorității de supraveghere într-o situație în care autoritatea de rezoluție consideră necesar să acționeze ⁽²⁴⁾.

În fine, regulamentul propus prevede ca BCE și autoritățile naționale de supraveghere să furnizeze Comitetului de rezoluție și Comisiei toate informațiile necesare pentru exercitarea misiunilor acestora. Schimbul de informații este o condiție prealabilă importantă pentru ca atât supravegherea, cât și rezoluția să funcționeze efectiv. Astfel, ar trebui clarificat faptul că orice sarcină legată de furnizarea de informații este reciprocă. În special, autoritatea de supraveghere ar trebui informată cât mai curând posibil cu privire la orice măsuri planificate și luate în cadrul procedurii de rezoluție, permițându-i astfel să anticipeze posibilele implicații pentru stabilitatea financiară și să alerteze autoritatea de rezoluție cu privire la acestea ⁽²⁵⁾.

2.4 Participarea BCE la Comitetul de rezoluție și implicarea generală a băncilor centrale

BCE observă că textul considerentului 19 din regulamentul propus, care face trimitere la „reprezentanți” ai Comisiei și ai BCE, nu corespunde cu restul regulamentului propus, conform căruia anumiți membri ai Comitetului de rezoluție sunt numiți de Comisie și BCE. Mai exact, conform articolului 39 din regulamentul propus, Comitetul de rezoluție este compus, printre altele, dintr-un membru numit de BCE pentru un mandat de cinci ani care nu poate fi reînnoit. În conformitate cu articolul 43 din regulamentul propus, membrii Comitetului de rezoluție trebuie să acționeze în mod independent și obiectiv în interesul Uniunii în ansamblul său, să nu solicite și să nu primească instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organismelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat. În conformitate cu articolele 45 și 49 din regulamentul propus, membrul numit de BCE participă la sesiunile plenare, precum și la sesiunile executive ale Comitetului de rezoluție, având drept de vot.

Pentru a reflecta mai exact diferența dintre rolul BCE în conformitate cu Regulamentul privind MUS și rolul BCE ca participant la Comitetul de rezoluție în conformitate cu regulamentul propus, precum și pentru a menține separarea responsabilităților instituționale între funcția de supraveghere și cea de rezoluție în Uniune, BCE recomandă ca BCE să aibă o invitație deschisă pentru a participa ca observator la toate reuniunile (plenare și executive) ale Comitetului de rezoluție ⁽²⁶⁾.

În ceea ce privește rolul important și experiența băncilor centrale în raport cu stabilitatea financiară și responsabilitățile macroprudențiale ale acestora, băncile centrale naționale – care nu acționează ca autorități de rezoluție în temeiul legislației naționale – ar trebui să aibă dreptul de a lua parte la reuniunile Comitetului în calitate de observatori și ar trebui, în plus față de BCE, să fie implicate în evaluarea impactului sistemic al oricărei măsuri de rezoluție ⁽²⁷⁾.

2.5 Evaluarea posibilităților de rezoluție și cerințele minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile (CMPE)

BCE apreciază faptul că regulamentul propus prevede efectuarea de către Comitetul de rezoluție a unei evaluări a posibilităților de rezoluție ale oricărei entități prevăzute la articolul 2, în consultare cu autoritatea competentă, inclusiv BCE ⁽²⁸⁾. Deși consultarea cu autoritatea de supraveghere este suficientă cu privire la evaluare în sine, măsurile de îndepărtare a impedimentelor privind posibilitățile de rezoluție ar trebui determinate în comun și puse în aplicare în cooperare cu autoritatea de supraveghere. Aceasta ar reflecta implicarea puternică a autorităților de supraveghere în întocmirea planurilor de rezoluție ⁽²⁹⁾. Această evaluare nu ar trebui să presupună un sprijin financiar din partea FURB, în afara furnizării de lichiditate temporară. Asumarea ca implicită a oferirii de către fond a sprijinului pentru solvabilitate ar încălca principiul general conform căruia acționarii și creditorii instituției individuale sau ai grupului sunt primii care trebuie să absoarbă pierderile într-o rezoluție ⁽³⁰⁾. FURB furnizează resurse

⁽²⁴⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 8.

⁽²⁵⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificările 11, 12 și 13.

⁽²⁶⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificările 15, 16 și 17.

⁽²⁷⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 15.

⁽²⁸⁾ Aceasta este în conformitate cu Atributele-cheie ale mecanismelor de rezoluție eficiente destinate instituțiilor financiare (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*) ale Consiliului pentru stabilitate financiară (CSF), octombrie 2011, disponibile pe website-ul CSF, la adresa www.financialstabilityboard.org. A se vedea anexa II și punctul 10.

⁽²⁹⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 3.

⁽³⁰⁾ A se vedea articolul 13 alineatul (1) din regulamentul propus.

numai în cazul în care finanțarea rezoluției prin acționari și creditori nu este suficientă. Prin urmare, evaluarea posibilităților de rezoluție ale unei instituții sau ale unui grup ar trebui să asigure existența unei capacități suficiente de absorbție a pierderilor pentru o strategie de rezoluție credibilă în cadrul instituției sau grupului⁽³¹⁾.

BCE consideră că CMPE reprezintă un element cheie pentru asigurarea posibilităților de rezoluție și a absorbției adecvate a pierderilor. În această privință, autoritatea competentă ar trebui să aibă un rol sporit în determinarea CMPE, deoarece acestea pot avea un impact direct asupra continuității activității unei bănci și, astfel, sunt relevante pentru autoritatea competentă. Prin urmare, CMPE ar trebui determinate de Comitetul de rezoluție „în cooperare” cu autoritatea competentă⁽³²⁾. În ceea ce privește dispozițiile generale care reglementează CMPE, BCE înțelege că regulamentul propus va asigura consecvența deplină cu viitoarea DRRB, efectuând astfel și trimeri încrucișate la criteriile de eligibilitate pentru pasivele eligibile pentru CMPE⁽³³⁾.

2.6 Recapitalizare internă

Regulamentul propus prevede că dispozițiile privind recapitalizarea internă se aplică de la 1 ianuarie 2018. Aceasta înseamnă că din 2015 până în 2018 poate fi necesar ca MUR să efectueze rezoluția băncilor fără acest instrument de rezoluție. Totuși, în cazul în care în rezoluție sunt utilizate fonduri publice sau fonduri din FURB, noile norme privind ajutoarele de stat⁽³⁴⁾ vor necesita recapitalizarea internă obligatorie a capitalului și creanțelor subordonate. Cu toate acestea, vor exista incertitudini cu privire la posibilitatea recapitalizării interne a creanțelor cu rang prioritar negarantate, deoarece statele membre vor fi libere să decidă dacă să devanseze introducerea unui cadru de recapitalizare internă.

Ținând seama de aceasta, BCE sprijină punerea în aplicare a instrumentului de recapitalizare internă înainte de 2018. Recapitalizarea internă este considerată ca fiind deja inclusă într-o mare măsură în modul de calcul al prețurilor, astfel încât se anticipează ca impactul asupra finanțării să fie marginal. De asemenea, existența instrumentului de recapitalizare internă ar contribui la securitatea juridică, la consecvență și la previzibilitate, evitând astfel soluții *ad hoc*⁽³⁵⁾.

Dispoziția privind prioritatea creanțelor în cazul insolvenței, care determină ordinea în care sunt alocate pierderile într-o recapitalizare internă⁽³⁶⁾, nu pare să fie identică cu dispozițiile din viitoarea DRRB. Prin urmare, în funcție de textul final adoptat de legiuitorul Uniunii, ar trebui asigurată consecvența. În special, depozitele garantate ar trebui să aibă „superprioritate”, în timp ce depozitele eligibile ale persoanelor fizice și ale întreprinderilor mici și mijlocii ar trebui să aibă prioritate față de alte creanțe cu rang prioritar negarantate. În această privință, rolul sistemelor de garantare a depozitelor în cadrul rezoluției ar trebui, de asemenea, aliniat la dispozițiile viitoarei DRRB, prevăzând subrogarea acestora în drepturile și obligațiile deponenților garanțați⁽³⁷⁾.

2.7 Fondul unic de rezoluție bancară

BCE apreciază faptul că MUR va include un FURB, finanțat prin contribuții *ex-ante* bazate pe risc ale instituțiilor situate în statele membre care participă la MUR. Acest control asupra unui fond comun de rezoluție este un element esențial al MUR, pentru a asigura finanțarea adecvată a rezoluției, fără utilizarea fondurilor publice. Aceasta va permite Fondului de rezoluție să ia măsuri rapide, fără

⁽³¹⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 7.

⁽³²⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 4.

⁽³³⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 39 alineatul (2) din proiectul de DRRB, care stabilește condițiile pentru ca un pasiv să fie considerat pasiv eligibil.

⁽³⁴⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare din 30 iulie 2013 (JO C 216, 30.7.2013, p. 1).

⁽³⁵⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 22.

⁽³⁶⁾ Sub rezerva listei de excluderi care pot fi aplicare în circumstanțe excepționale. A se vedea articolul 24 alineatul (5) din regulamentul propus.

⁽³⁷⁾ Prin urmare, articolele 15 și 73 din regulamentul propus ar trebui să facă trimitere la articolele 98a și 99 din viitoarea DRRB.

necesitatea unor discuții prelungite privind împărțirea sarcinii pentru băncile transfrontaliere, asigurând astfel o strategie de rezoluție optimă și cât mai eficientă din perspectiva costurilor la nivel european. Prin centralizarea resurselor, FURB va putea să-i protejeze mai eficient pe contribuabili decât în cadrul aranjamentelor naționale, eliminând astfel legătura negativă dintre bănci și entitățile suverane ale acestora.

Regulamentul propus prevede un nivel-țintă de cel puțin 1 % din depozitele garantate pentru FURB. BCE consideră că depozitele garantate nu reprezintă cel mai adecvat indicator, deoarece nu reflectă în întregime posibilele costuri de finanțare în cursul rezoluției. Depozitele garantate pot rămâne stabile, în timp ce ansamblul pasivelor crește considerabil, sau pot crește, în timp ce ansamblul pasivelor rămâne stabil. În ambele cazuri, expunerea potențială a fondului de rezoluție nu ar fi reflectată în mod adecvat. De asemenea, ar trebui luat în considerare faptul că depozitele garantate sunt deja asigurate prin fondul de garantare a depozitelor (FDG), deoarece acesta ar contribui la finanțarea rezoluției în cazul în care depozitele garantate (privilegiate) suferă o pierdere. Prin urmare, acest indicator ar trebui suplimentat cu o valoare de referință legată de totalul pasivelor, care ar trebui calibrată în mod adecvat de Fondul de rezoluție, menținând totodată 1 % din depozitele garantate ca o limită inferioară⁽³⁸⁾.

2.8 Măsuri de sprijin

BCE apreciază propunerea de a stabili măsuri de sprijin suplimentare care ar putea fi activate în circumstanțe excepționale, în cazul în care contribuțiile *ex-ante* ale FURB nu sunt suficiente, iar contribuțiile *ex-post* nu sunt imediat accesibile pentru acoperirea cheltuielilor acestuia, prin contractarea de împrumuturi sau a altor forme de susținere de la instituții financiare sau alți terți. Aceste măsuri de sprijin ar face MUR mai robust în fața unor șocuri economice și financiare puternic adverse, întărindu-i astfel capacitatea de a preveni crize sistemice. În plus, BCE sprijină cerința ca orice finanțare prin măsurile de sprijin să fie recuperată de la industria financiară și să nu fie suportată de autoritățile fiscale. Această cerință păstrează unul din motivele principale de instituire a unui MUR, și anume rezoluția băncilor fără costuri permanente pentru contribuabili. În privința acestor elemente, regulamentul propus răspunde pe deplin concluziilor Consiliului European din 13-14 decembrie 2012 și 27-28 iunie 2013⁽³⁹⁾, care se bazează pe raportul „Towards a genuine Economic and Monetary Union” (Către o veritabilă uniune economică și monetară).

Totodată, BCE observă că regulamentul propus rămâne vag cu privire la structura preconizată pentru măsurile de sprijin suplimentare. În special, deși regulamentul propus prevede posibilitatea împrumuturilor de la terți⁽⁴⁰⁾, acesta nu precizează dacă măsurile de sprijin suplimentare ar include și acces temporar la fonduri publice sau s-ar baza numai pe împrumuturi din sectorul privat. Întrucât se clarifică în mod explicit în articolul 6 alineatul (4) propus că statele membre nu sunt obligate să acorde un asemenea acces, s-ar părea că o asemenea măsură de sprijin ar putea fi acordată numai în mod voluntar. BCE consideră că accesul la resursele fiscale, deși face obiectul principiului neutralității fiscale, ar fi un element esențial al măsurilor de sprijin ale MUR, deoarece sursele private de finanțare, în special la începutul MUR, pot fi rare și pot dispărea temporar în cazul unor turbulențe acute pe piețele financiare. BCE înțelege că nu a fost inclusă de Comisie o obligație a statelor membre participante de a acorda acces la fonduri publice, întrucât acest lucru ar putea aduce atingere suveranității fiscale a statelor membre, care însă nu poate fi afectată cu temeiul juridic al regulamentulului propus. În acest context, BCE consideră important ca statele membre participante să prevadă o măsură de sprijin public comună și solidă, care să fie disponibilă la intrarea în vigoare a regulamentulului propus⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 19.

⁽³⁹⁾ Disponibile pe website-ul Consiliului European, la adresa www.consilium.europa.eu

⁽⁴⁰⁾ În această privință, BCE observă că, în conformitate cu interdicția de finanțare monetară, o bancă centrală nu poate finanța un fond de rezoluție. A se vedea, de exemplu, Raportul de convergență al BCE, 2013, p. 28.

⁽⁴¹⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 20.

Această măsură de sprijin public ar putea cuprinde o linie de credit care acordă MUR acces la resursele fiscale comune ale statelor membre participante. Pentru a respecta principiul neutralității fiscale, linia de credit ar trebui să fie recuperată în întregime în cazul în care este activată. Ar fi important să se calibreze cu atenție orizontul de timp pentru recuperarea acestor fonduri de la sectorul financiar, pentru a evita prelevări prociclice excesive. Un asemenea mecanism de linie de credit ar corespunde pe deplin concluziilor Consiliului European din decembrie 2012⁽⁴²⁾ și cadrelor de rezoluție similare din alte țări, de exemplu, linia de credit acordată de Trezoreria SUA către Federal Deposit Insurance Corporation.

2.9 Raportul cu cadrul privind ajutoarele de stat

BCE observă că regulamentul propus urmărește să asigure conservarea competențelor Comisiei privind ajutoarele de stat în toate cazurile de rezoluție care implică sprijin care se califică drept ajutor de stat. Acest lucru va fi realizat prin derularea procedurii în materie de ajutoare de stat în paralel cu procedura de rezoluție⁽⁴³⁾. Cu toate acestea, regulamentul propus urmărește, de asemenea, aplicarea controlului ajutoarelor de stat în cazuri care implică sprijinul FURB, prin analogie și în paralel cu procedura de rezoluție⁽⁴⁴⁾.

BCE recunoaște că acest cadru privind ajutoarele de stat s-a dovedit esențial în definirea parametrilor comuni pentru sprijinul public național în contextul rezoluției bancare în întreaga Uniune. Cu toate acestea, BCE consideră că impactul aplicării controlului ajutoarelor de stat și impactul acestuia asupra rezoluțiilor desfășurate de MUR ar trebui evaluat cu atenție. După ce MUR este pe deplin operațional, deciziile de rezoluție vor fi luate la nivelul Uniunii, păstrând astfel condiții de concurență echitabilă, fără denaturarea pieței unice⁽⁴⁵⁾. Având în vedere aceasta, evaluarea paralelă în cadrul procedurii în materie de ajutoare de stat nu ar trebui să întârzie, să dubleze sau să împiedice procesul de rezoluție. Scopul de a păstra piața internă și de a nu denatura concurența între statele membre participante și statele membre neparticipante poate fi atins în cadrul procesului de rezoluție. Integrarea aspectelor legate de ajutoarele de stat în procesul de rezoluție poate fi avută în vedere mai ales deoarece Comisia are competența decizională finală. În orice caz, aplicarea regulamentului propus ar trebui să asigure că un control al ajutoarelor de stat nu conduce la întârzieri nejustificate și nu îngreunează atingerea obiectivelor de rezoluție, în special dată fiind necesitatea de a proteja stabilitatea financiară⁽⁴⁶⁾. Din motive de claritate și securitate juridică, ar fi util pentru Comisie să precizeze în mod clar în regulamentul propus ce reguli ale cadrului în materie de ajutoare de stat și ce proceduri se vor aplica prin analogie și, dacă este necesar, să detalieze aplicarea acestora utilizând mijloace corespunzătoare. În fine, în viitor pot fi necesare analize suplimentare în ceea ce privește aplicarea regulilor în materie de ajutoare de stat prin analogie și având în vedere interacțiunea dintre considerentele privind ajutoarele de stat și considerentele de stabilitate financiară în contextul rezoluției⁽⁴⁷⁾.

2.10 Controlul judecătoresc al deciziilor de rezoluție

Regulamentul propus nu include dispoziții privind controlul judecătoresc și chestiuni conexe în raport cu deciziile de rezoluție. BCE înțelege că (a) atât deciziile în materie de rezoluție ale Comitetului de rezoluție/Comisiei⁽⁴⁸⁾, cât și deciziile Comisiei de evaluare a conformității cu normele privind ajutoarele de stat, pe de o parte, și (b) măsurile de rezoluție ale autorităților naționale de rezoluție de punere în aplicare a schemei de rezoluție în conformitate cu acele decizii și normele privind ajutoarele de stat,

⁽⁴²⁾ Conform concluziilor Consiliului European din 13-14 decembrie 2012, „mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se bazeze pe contribuții din partea sectorului financiar însuși și să includă mecanisme de sprijin adecvate și efective. Sprijinul respectiv ar trebui să fie neutru din punct de vedere fiscal pe termen mediu prin asigurarea faptului că asistența publică este recuperată prin intermediul unor taxe *ex post* aplicate industriei financiare.” BCE este conștientă de faptul că regulamentul propus, în sine, nu poate stabili o asemenea linie de credit și trebuie să se bazeze pe obligația Comitetului de rezoluție de a o urmări în mod activ, cu condiția existenței mecanismelor financiare pentru acordarea accesului la o asemenea linie de credit.

⁽⁴³⁾ A se vedea punctul 4.1.3 din expunerea de motive la regulamentul propus (denumită în continuare „expunere de motive”) și, de asemenea, articolul 16 alineatul (8) ultima teză din regulamentul propus.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea articolul 16 alineatul (10) din regulamentul propus și punctul 1.2 din expunerea de motive.

⁽⁴⁵⁾ A se vedea, în special, considerentele 7, 9 și 13 din regulamentul propus.

⁽⁴⁶⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 6.

⁽⁴⁷⁾ A se vedea propunerea de redactare din modificarea 21.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea articolul 16 din regulamentul propus, ținând seama și de articolul 78 privind răspunderea extracontractuală a Comitetului de rezoluție.

pe de altă parte, vor face obiectul controlului judecătoresc de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, respectiv, instanțele naționale. BCE observă că o combinație de căi de atac în fața Curții prevăzute în Tratat și în regulamentul propus, precum și în fața instanțelor naționale, în conformitate cu legislația națională a statelor membre participante, ar trebui să garanteze drepturile procedurale corespunzătoare persoanelor fizice și juridice afectate de deciziile MUR.

Din rațiuni de claritate juridică, ar fi util ca regulamentul să precizeze că acesta nu aduce atingere competenței instanțelor naționale de a controla acțiunile sau omisiunile autorităților naționale de rezoluție sau ale altor autorități naționale competente la punerea în aplicare a deciziilor Comitetului de rezoluție luate în cadrul procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 16. În plus, s-ar putea analiza necesitatea introducerii unor dispoziții care să împiedice sau cel puțin să limiteze reversibilitatea deciziilor luate de Comitetul de rezoluție, în special în ceea ce privește deciziile luate în temeiul articolului 26 alineatul (2) din regulamentul propus, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în DRRB cu privire la dreptul la o cale de atac și excluderea altor măsuri. Dispozițiile relevante ar trebui să fie calibrate cu atenție, pentru a asigura conformitatea cu garanțiile privind dreptul de proprietate din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și din Convenția europeană a drepturilor omului.

În fine, pentru a spori nivelul de transparență în ceea ce privește căile de atac disponibile în cadrul MUR, ar fi recomandat să se descrie domeniul de aplicare și conținutul dreptului la control judecătoresc al părților afectate de măsurile de rezoluție în temeiul MUR, precizând că, de exemplu, controlul judecătoresc al acțiunilor și omisiunilor autorităților naționale de rezoluție trebuie să ia pe deplin în considerare faptul că, în temeiul articolului 16 alineatul (8) din regulamentul propus, autoritățile naționale sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare deciziile Comitetului de rezoluție, iar aceste decizii fac obiectul controlului judecătoresc de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Acest lucru ar putea fi făcut în expunerea de motive la regulamentul propus sau într-un document separat.

2.11 Terminologie

BCE apreciază scopul Comisiei de a asigura alinierea regulamentului propus la viitoarea DRRB, ceea ce ar trebui să asigure consecvența de ansamblu și în raport cu definițiile utilizate. Definițiile DRRB ar trebui menținute, cu excepția cazului când există motive obiective de îndepărtare de la acestea sau de omitere a lor în regulamentul propus⁽⁴⁹⁾. În această privință, atunci când se face trimitere la autoritatea de supraveghere, regulamentul ar trebui să utilizeze o abordare consecventă, de exemplu, făcând trimitere la „autoritatea competentă”, clarificând totodată că aceasta include BCE, în rolul său de autoritate de supraveghere, precum și autoritățile naționale de supraveghere.

2.12 State membre care au inițiat o cooperare strânsă

BCE recomandă inserarea în regulamentul propus a unei dispoziții referitoare la procedurile de rezoluție care încă nu s-au încheiat, pentru cazul în care un stat membru care a inițiat o cooperare strânsă⁽⁵⁰⁾, făcând astfel în mod automat obiectul regulamentului propus, pune capăt acestei cooperări.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 6 noiembrie 2013.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽⁴⁹⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 3 alineatul (13) din regulamentul propus, care definește „grupul”. Acesta deviază de la definiția termenului din articolul 2 alineatul (4) din Abordarea generală privind proiectul de directivă de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția băncilor aflate în dificultate majoră din 27 iunie 2013.

⁽⁵⁰⁾ Astfel cum este definită în Regulamentul privind MUS.

ANEXĂ

Propuneri de redactare

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 1 Considerentul 43	
<p>„(43) Depunătorii care dețin depozite garantate printr-o schemă de garantare a depozitelor nu ar trebui să facă obiectul aplicării instrumentului de recapitalizare internă. Schema de garantare a depozitelor contribuie însă la finanțarea procesului de rezoluție, în măsura în care ar fi trebuit să-i despăgubească pe depunători. Exercitarea competențelor de recapitalizare internă ar garanta faptul că depunătorii continuă să aibă acces la propriile depozite, acesta fiind principalul motiv pentru care au fost instituite schemele de garantare a depozitelor. A nu prevedea implicarea acestor scheme în astfel de cazuri ar constitui un avantaj neloyal față de restul creditorilor care ar fi supuși exercitării competențelor autorității de rezoluție.”</p>	<p>„(43) Depunătorii care dețin depozite garantate printr-o schemă de garantare a depozitelor nu ar trebui să facă obiectul aplicării instrumentului de recapitalizare internă. Schema de garantare a depozitelor contribuie însă la finanțarea procesului de rezoluție, în măsura în care ar fi trebuit să-i despăgubească pe depunători. Exercitarea competențelor de recapitalizare internă ar garanta faptul că depunătorii continuă să aibă acces la propriile depozite, acesta fiind principalul motiv pentru care au fost instituite schemele de garantare a depozitelor. A nu prevedea implicarea acestor scheme în astfel de cazuri ar constitui un avantaj neloyal față de restul creditorilor care ar fi supuși exercitării competențelor autorității de rezoluție.”</p>

Explicație

Întrucât depunătorii asigurați au prioritate față de toți ceilalți creditori, iar FDG se subrogă în această prioritate, toți ceilalți creditori vor suporta pierderi înainte să se facă apel la contribuția FDG. Prin urmare, recapitalizarea internă a FDG nu afectează poziția acestor creditori de rang inferior, iar absența sa nu constituie un „avantaj neloyal”.

Modificarea 2

Articolul 3 alineatul (1), Definiții

<p>„(1) «autoritate națională competentă» înseamnă oricare dintre autoritățile naționale competente definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. [] al Consiliului [de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit];”</p>	<p>„(1) «autoritate națională competentă» înseamnă oricare dintre autoritățile naționale competente definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. [] al Consiliului [de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit] desemnate de un stat membru participant în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu Directiva 2013/36/UE;</p> <p>«([...])autoritate competentă» înseamnă autoritatea națională competentă și BCE în exercițiul misiunilor conferite acesteia prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit;”</p>
--	--

Explicație

Definițiile propuse urmăresc clarificarea faptului că BCE trebuie considerată autoritatea competentă în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul privind MUS.

Articolul 8 alineatele (1) și (5), articolul 10 alineatul (1), articolul 11 alineatele (1), (4) și (5), articolul 18 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (7) din regulamentul propus vor trebui modificate în consecință.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 3**Articolul 8 alineatele (1) și (8), *Evaluarea posibilităților de rezoluție*

„(1) La elaborarea planurilor de rezoluție în conformitate cu articolul 7, Comitetul, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, și a autorităților de rezoluție ale statelor membre neparticipante în care sunt situate sucursale semnificative, în măsura în care acest lucru este relevant pentru respectivele sucursale, efectuează o evaluare pentru a determina în ce măsură instituțiile și grupurile pot fi supuse procedurii de rezoluție fără a se avea în vedere utilizarea niciunui alt fel de sprijin financiar public extraordinar, în afara utilizării fondului instituit în conformitate cu articolul 64.”

...

„(8) În cazul în care măsurile propuse de entitatea sau de întreprinderea-mamă în cauză nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, Comitetul adoptă o decizie, după consultarea autorității competente și, dacă este cazul, a autorității macroprudențiale, indicând că măsurile propuse nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție și solicitând autorităților naționale de rezoluție să impună instituției, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză obligația de a lua oricare dintre măsurile menționate la alineatul (9), pe baza următoarelor criterii: [...]”

„(1) La elaborarea planurilor de rezoluție în conformitate cu articolul 7, Comitetul, **în cooperare cu** după ~~consultarea~~ autorităților competente, inclusiv a BCE, și a autorităților de rezoluție ale statelor membre neparticipante în care sunt situate sucursale semnificative, în măsura în care acest lucru este relevant pentru respectivele sucursale, efectuează o evaluare pentru a determina în ce măsură instituțiile și grupurile pot fi supuse procedurii de rezoluție fără a se avea în vedere: **(a)** utilizarea ~~niciunui alt fel de~~ sprijin financiar public extraordinar, ~~în afara~~ **sau** **(b)** ~~utilizării~~ **utilizarea** fondului instituit în conformitate cu articolul 64.”

...

„(8) În cazul în care măsurile propuse de entitatea sau de întreprinderea-mamă în cauză nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, Comitetul adoptă o decizie, ~~după consultarea~~ **în cooperare cu** autoritatea ~~competentă~~ și, dacă este cazul, a autoritatea ~~macroprudențială~~, indicând că măsurile propuse nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție și solicitând autorităților naționale de rezoluție să impună instituției, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză obligația de a lua oricare dintre măsurile menționate la alineatul (9), pe baza următoarelor criterii: [...]”

Explicație

În conformitate cu planificarea rezoluției în temeiul articolului 7 alineatul (7) din regulamentul propus, evaluarea posibilităților de rezoluție și instrucțiunile privind luarea măsurilor de remediere ar trebui să se realizeze în cooperare cu autoritatea competentă, deoarece se referă la o situație în care banca este încă în afara rezoluției, desfășurându-și „activitatea normală”, aflându-se astfel sub controlul autorității competente.

Posibilitățile de rezoluție ar trebui evaluate în raport cu parametrii proprii ai unei instituții sau grup, fără a presupune utilizarea FURB. Presupunerea unui sprijin financiar al fondului ar permite instituției/grupului să-și desfășoare activitatea pe cheltuiala (potențială) a întregului sector bancar, la care s-ar apela pentru plata rezoluției sale. Cu toate acestea, fondul furnizează măsuri de sprijin numai în cazul în care finanțarea rezoluției prin acționari și creditori nu este suficientă. Regula generală conform căreia acționarii și creditorii instituției individuale sau ai grupului sunt primii care absorb pierderile din rezoluție ar trebui reflectată în evaluarea posibilităților de rezoluție. Altfel, accesul la fond va fi considerat implicit, ceea ce nu oferă stimulentele potrivite pentru structurarea instituțiilor sau grupurilor într-un mod în care resursele proprii să fie suficiente pentru rezoluția acestora.

În conformitate cu Atributele-cheie ale mecanismelor de rezoluție eficiente destinate instituțiilor financiare, elaborate de CSF, o instituție sau un grup trebuie evaluat în ceea ce privește posibilitățile de rezoluție, pentru a se asigura că rezoluția va funcționa în practică. Obiectivul acestei evaluări este de a stabili dacă instituția sau grupul poate face obiectul rezoluției fără un impact sistemic și dacă trebuie luate măsuri pentru a îmbunătăți posibilitățile de rezoluție. Acest lucru ar trebui realizat cu toată rigoarea necesară.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Modificarea 4

Articolul 10, *Cerințe minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile*

<p>„(1) În consultare cu autoritățile competente, inclusiv cu BCE, Comitetul stabilește cerința minimă, menționată la alineatul (2), privind fondurile proprii și pasivele eligibile care pot face obiectul unei ajustări pentru depreciere și al unei conversii, pe care instituțiile și întreprinderile-mamă menționate la articolul 2 vor trebui să o respecte.”</p>	<p>„(1) În consultare cooperare cu autoritățile competente, inclusiv cu BCE, Comitetul stabilește cerința minimă, menționată la alineatul (2), privind fondurile proprii și pasivele eligibile care pot face obiectul unei ajustări pentru depreciere și al unei conversii, pe care instituțiile și întreprinderile-mamă menționate la articolul 2 vor trebui să o respecte.”</p>
---	---

Explicație

BCE consideră că CMPE reprezintă un element cheie pentru asigurarea posibilităților de rezoluție și a absorbției adecvate a pierderilor. În această privință, autoritatea competentă ar trebui să aibă un rol sporit în determinarea CMPE, deoarece acestea pot avea un impact direct asupra continuității activității băncilor și, astfel, sunt relevante pentru autoritatea competentă. Prin urmare, CMPE ar trebui determinate de Comitet „în cooperare” cu autoritatea competentă.

Modificarea 5

Articolul 11 alineatul (4), *Intervenția timpurie*

<p>„(4) În cazul în care BCE sau autoritățile competente din statele membre participante au intenția de a impune unei instituții sau unui grup orice măsură suplimentară în temeiul articolului 13b din Regulamentul UE nr. [] al Consiliului [de atribuire a unor sarcini specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit], în temeiul articolelor 23 sau 24 din Directiva [] ori în temeiul articolului 104 din Directiva 2013/36/UE, înainte ca instituția sau grupul să fi respectat în întregime prima măsură notificată de Comitet, acestea consultă Comitetul înainte de a impune o astfel de măsură suplimentară privind instituția sau grupul în cauză.”</p>	<p>„(4) În cazul în care BCE, în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1024/2013 al Consiliului de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, sau autoritățile competente din statele membre participante au intenția de a impune unei instituții sau unui grup orice măsură suplimentară în temeiul articolului 13b din Regulamentul UE nr. [] al Consiliului, în temeiul articolelor articolelor 23 sau 24 din Directiva [] ori în temeiul articolului 104 din Directiva 2013/36/UE, înainte ca instituția sau grupul să fi respectat în întregime prima măsură notificată de Comitet, acestea consultă informează Comitetul înainte de a impune atunci când impun o astfel de măsură suplimentară privind instituția sau grupul în cauză.”</p>
---	---

Explicație

Articolul 13b (în final, articolul 16) din Regulamentul privind MUS prevede competențe numai pentru BCE. Modificarea propusă urmărește clarificarea faptului că numai BCE poate acționa în temeiul articolului 13b din Regulamentul privind MUS. În alte situații nu este necesar să se facă trimitere în mod explicit la BCE în ceea ce privește definiția propusă a „autorităților competente” (a se vedea modificarea propusă 2).

Autoritatea de supraveghere este responsabilă pentru competențele de intervenție timpurie.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 6**Articolul 16, *Procedura de rezoluție*

„(1) În cazul în care BCE sau o autoritate națională de rezoluție estimează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) cu privire la una dintre entitățile menționate la articolul 2, aceasta comunică fără întârziere Comisiei și Comitetului acea constatare.

(2) La primirea unei comunicări în temeiul alineatului (1) sau din proprie inițiativă, Comitetul evaluează dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore;

(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru entitatea respectivă să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative, din sectorul privat sau de supraveghere (inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie sau prin ajustarea pentru depreciere ori conversia elementelor de capital în conformitate cu articolul 14) întreprinse în legătură cu acea entitate;

(c) o măsură de rezoluție este necesară în interesul public în temeiul alineatului (4).

(3) În sensul alineatului (2) litera (a), se consideră că entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore în oricare dintre următoarele situații:

(a) entitatea nu respectă cerințele necesare continuării autorizației sau, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide că instituția nu le va respecta în viitorul apropiat într-o măsură suficientă care ar justifica retragerea autorizației de către BCE sau de către autoritatea competentă, inclusiv, dar fără a se limita la considerentul că instituția a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate fondurile proprii sau o parte semnificativă a acestora;

...

„(1) În cazul în care BCE sau o autoritatea națională de rezoluție **competentă** estimează că:

(a) o entitate se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore; și

(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru entitatea respectivă să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative, din sectorul privat sau de supraveghere, inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) cu privire la una dintre entitățile menționate la articolul 2, aceasta comunică fără întârziere Comisiei și Comitetului acea constatare. **Comitetul are dreptul de a solicita o asemenea evaluare.**

(2) La primirea unei comunicări în temeiul alineatului (1) sau din proprie inițiativă, Comitetul, **în consultare cu autoritatea competentă**, evaluează dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore;

(b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru entitatea respectivă să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale **măsuri soluții** alternative, din sectorul privat sau de supraveghere (inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie sau prin ajustarea pentru depreciere ori conversia elementelor de capital în conformitate cu articolul 14), întreprinse în legătură cu acea entitate;

(c) o măsură de rezoluție este necesară în interesul public în temeiul alineatului (4).

(3) În sensul alineatului (2) litera (a), se consideră că entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore în oricare dintre următoarele situații:

(a) entitatea nu respectă cerințele necesare continuării autorizației sau, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide că instituția nu le va respecta în viitorul apropiat într-o măsură suficientă care ar justifica retragerea autorizației de către **autoritatea competentă BCE sau de către autoritatea competentă**, inclusiv, dar fără a se limita la considerentul că instituția a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate fondurile proprii sau o parte semnificativă a acestora;

...

(d) evaluarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1).

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
<p>(6) Ținând seama de caracterul urgent al situației, Comisia decide, din proprie inițiativă sau luând în considerare eventuala comunicare menționată la alineatul (1) sau recomandarea Comitetului menționată la alineatul (5), dacă este sau nu oportun ca entitatea în cauză să fie supusă procedurii de rezoluție, pronunțându-se totodată asupra cadrului instrumentelor de rezoluție care trebuie aplicate în ceea ce privește entitatea în cauză, precum și asupra utilizării fondului pentru a sprijini măsura de rezoluție. Comisia poate decide, din proprie inițiativă, să supună o entitate unei proceduri de rezoluție în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile menționate la alineatul (2).</p> <p>...</p> <p>(8) În cadrul stabilit prin decizia Comisiei, Comitetul decide cu privire la schema de rezoluție menționată la articolul 20 și se asigură că sunt întreprinse măsurile de rezoluție necesare în vederea aplicării schemei de rezoluție de către autoritățile naționale de rezoluție relevante. Decizia Comitetului se adresează autorităților naționale de rezoluție relevante, solicitându-le să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia Comitetului în conformitate cu articolul 26, prin exercitarea tuturor competențelor de rezoluție conferite de Directiva [], în special cele prevăzute la articolele 56-64 din directiva respectivă. În cazul în care se constată prezența unor ajutoare de stat, Comitetul nu poate decide decât după ce Comisia va fi luat o decizie cu privire la respectivele ajutoare de stat.”</p>	<p>(6) Ținând seama de caracterul urgent al situației, Comisia decide, din proprie inițiativă sau luând în considerare eventual comunicarea menționată la alineatul (1) sau și recomandarea Comitetului menționată la alineatul (5), dacă este sau nu oportun ca entitatea în cauză să fie supusă procedurii de rezoluție, pronunțându-se totodată asupra cadrului instrumentelor de rezoluție care trebuie aplicate în ceea ce privește entitatea în cauză, precum și asupra utilizării fondului pentru a sprijini măsura de rezoluție. Comisia poate decide, din proprie inițiativă, să supună o entitate unei proceduri de rezoluție în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile menționate la alineatul (2). În absența unei recomandări a Comitetului, Comisia poate, de asemenea, decide din proprie inițiativă să supună o entitate procedurii de rezoluție, în cazul în care autoritatea competentă a estimat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1).</p> <p>...</p> <p>(8) În cadrul stabilit prin decizia Comisiei, Comitetul decide cu privire la schema de rezoluție menționată la articolul 20 și se asigură că sunt întreprinse măsurile de rezoluție necesare în vederea aplicării schemei de rezoluție de către autoritățile naționale de rezoluție relevante. Decizia Comitetului se adresează autorităților naționale de rezoluție relevante, solicitându-le să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia Comitetului în conformitate cu articolul 26, prin exercitarea tuturor competențelor de rezoluție conferite de Directiva [], în special cele prevăzute la articolele 56-64 din directiva respectivă. În cazul în care se constată prezența unor ajutoare de stat, Comitetul acționează în conformitate cu nu poate decide decât după ce Comisia va fi luat o decizie cu privire la respectivele ajutoare de stat luată de către Comisie. Cu toate acestea, absența unei asemenea decizii privind ajutoarele de stat nu împiedică și nu întârzie măsuri de rezoluție prompte luate în baza deciziei Comitetului.”</p>

Explicație

Numai autoritatea de supraveghere este responsabilă să determine dacă o bancă „se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore”, pentru a aloca în mod clar responsabilitatea în interesul unor măsuri de rezoluție prompte și eficiente. Evaluarea de către autoritatea de supraveghere ar trebui să reprezinte o condiție prealabilă necesară pentru intrarea în rezoluție. În cadrul MUS, BCE ar trebui astfel să fie singura autoritate competentă care să poată decide dacă o instituție aflată sub supravegherea sa directă se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore, în timp ce autoritățile naționale competente ar trebui să aibă această competență cu privire la instituțiile pe care le supraveghează acestea.

Pentru a asigura mecanisme de control corespunzătoare, Comitetul și Comisia ar trebui să poată solicita în orice moment o evaluare de către autoritatea de supraveghere (BCE sau autoritatea națională competentă), dacă o bancă se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore. Aceasta împiedică inactivitatea autorității de supraveghere atunci când autoritatea de rezoluție consideră necesar să acționeze.

Este esențial ca măsurile de rezoluție să poată fi luate prompt. Prin urmare, deciziile privind ajutoarele de stat nu ar trebui să împiedice sau să întârzie măsurile de rezoluție. Noua literă (d) de la articolul 16 alineatul (5) urmărește să asigure deținerea de către Comisie a tuturor informațiilor relevante, inclusiv o evaluare de către BCE sau o autoritate națională competentă privind faptul că o bancă se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 7**Articolul 17, *Evaluare*

<p>....</p> <p>(4) Obiectivul evaluării este acela de a estima valoarea activelor și a pasivelor entității menționate la articolul 2 care se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore.</p> <p>...</p> <p>(6) După caz, evaluarea se bazează pe estimări prudente, inclusiv în ceea ce privește ratele de nerambursare și amploarea pierderilor. Evaluarea nu pleacă de la ipoteza vreunui potențial aport viitor de sprijin financiar public extraordinar în favoarea entității menționate la articolul 2 din momentul adoptării măsurii de rezoluție sau al exercitării competenței de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital. În plus, evaluarea ține cont de faptul că, în cazul în care se aplică unul dintre instrumentele de rezoluție:</p> <p>(a) Comitetul poate recupera de la instituția aflată în rezoluție orice cheltuieli rezonabile suportate corespunzător;</p> <p>(b) fondul poate percepe dobânzi sau taxe pentru orice împrumuturi sau garanții furnizate instituției aflate în rezoluție, în conformitate cu articolul 71.</p> <p>...</p> <p>(18) Evaluarea vizată la alineatul (16):</p> <p>(a) ia în calcul ipoteza conform căreia entitatea menționată la articolul 2, aflată în rezoluție, în legătură cu care au fost efectuate transferul parțial, ajustarea pentru depreciere sau conversia, ar fi făcut obiectul unei proceduri obișnuite de insolvență imediat înainte de executarea măsurii de rezoluție;</p> <p>(b) ia în calcul ipoteza conform căreia transferul parțial sau transferurile parțiale de drepturi, active sau pasive, ori ajustarea pentru depreciere sau conversia nu ar fi avut loc;</p> <p>(c) nu ține cont de acordarea eventuală a unui sprijin financiar public extraordinar în favoarea entității menționate la articolul 2, aflată în rezoluție.”</p>	<p>....</p> <p>(4) Obiectivul evaluării este acela de a estima valoarea activelor și a pasivelor entității menționate la articolul 2 care se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore, fără a lua în considerare impactul sprijinului public extraordinar și al sprijinului furnizat de către fond.</p> <p>...</p> <p>(6) După caz, evaluarea se bazează pe estimări prudente, inclusiv în ceea ce privește ratele de nerambursare și amploarea pierderilor. Evaluarea nu pleacă de la ipoteza ignora vreunui potențial orice aport viitor potențial sau efectiv de sprijin financiar public extraordinar în favoarea entității menționate la articolul 2 și nu pleacă de la ipoteza unui sprijin oferit de fond în legătură cu măsura de rezoluție din momentul adoptării măsurii de rezoluție sau al exercitării competenței de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital. În plus, evaluarea ține cont de faptul că, în cazul în care se aplică unul dintre instrumentele de rezoluție:</p> <p>(a) Comitetul poate recupera de la instituția aflată în rezoluție orice cheltuieli rezonabile suportate corespunzător;</p> <p>(b) fondul poate percepe dobânzi sau taxe pentru orice împrumuturi sau garanții furnizate instituției aflate în rezoluție, în conformitate cu articolul 71.</p> <p>...</p> <p>(18) Evaluarea vizată la alineatul (16):</p> <p>(a) ia în calcul ipoteza conform căreia entitatea menționată la articolul 2, aflată în rezoluție, în legătură cu care au fost efectuate transferul parțial, ajustarea pentru depreciere sau conversia, ar fi făcut obiectul unei proceduri obișnuite de insolvență imediat înainte de executarea măsurii de rezoluție;</p> <p>(b) ia în calcul ipoteza conform căreia transferul parțial sau transferurile parțiale de drepturi, active sau pasive, ori ajustarea pentru depreciere sau conversia nu ar fi avut loc;</p> <p>(c) nu ține cont de acordarea eventuală, efectivă sau potențială, a unui sprijin financiar public extraordinar în favoarea entității menționate la articolul 2, aflată în rezoluție.”</p>
---	---

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾

Explicație

Este important ca evaluarea să determine valoarea activelor și pasivelor, fără a lua în considerare vreun sprijin public extraordinar prezent și viitor sau vreo măsură de sprijin din partea fondului de rezoluție. Justificarea constă în faptul că acest sprijin este acordat din cauza interesului public implicat (în special, menținerea stabilității financiare), nu pentru a beneficia direct sau indirect acționarilor și creditorilor. Prin urmare, determinarea valorii juste impune deducerea oricărui efect al acestor factori externi.

Modificarea 8

Articolul 18, Ajustarea pentru depreciere și conversia elementelor de capital

„(1) BCE, o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție desemnată de către un stat membru în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) literele (ba) și (bb) și cu articolul 54 din Directiva [] informează Comitetul în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții cu privire la o entitate menționată la articolul 2 sau la un grup constituit într-un stat membru participant:

- (a) entitatea nu va mai fi viabilă decât dacă elementele de capital sunt ajustate pentru depreciere sau convertite în fonduri proprii;
- (b) entitatea sau grupul necesită un sprijin financiar public extraordinar, cu excepția oricăreia dintre circumstanțele prevăzute la articolul 16 alineatul (3) litera (d) punctul (iii).

(2) În sensul alineatului (1), se consideră că o entitate menționată la articolul 2 sau un grup nu mai sunt viabile numai dacă sunt îndeplinite simultan următoarele două condiții:

- (a) entitatea respectivă sau grupul respectiv se confruntă sau este susceptibil de a se confrunța cu dificultăți majore;
- (b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru respectiva entitate sau respectivul grup să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative, din sectorul privat sau de supraveghere (inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie), altele decât ajustarea pentru depreciere sau conversia elementelor de capital, fie separat, fie în combinație cu o măsură de rezoluție.

(3) În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că respectiva entitate se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore în cazul în care aceasta se află într-una sau în mai multe din situațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (3).

~~„(1) BCE, o autoritate competentă sau o autoritate de rezoluție desemnată de către un stat membru în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) literele (ba) și (bb) și cu articolul 54 din Directiva [] informează Comitetul în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții cu privire la o entitate menționată la articolul 2 sau la un grup constituit într-un stat membru participant:~~

- ~~(a) entitatea nu va mai fi viabilă decât dacă elementele de capital sunt ajustate pentru depreciere sau convertite în fonduri proprii;~~
- ~~(b) entitatea sau grupul necesită un sprijin financiar public extraordinar, cu excepția oricăreia dintre circumstanțele prevăzute la articolul 16 alineatul (3) litera (d) punctul (iii).~~

Comitetul are dreptul de a solicita o asemenea evaluare.

(2) În sensul alineatului (1), se consideră că o entitate menționată la articolul 2 sau un grup nu mai sunt viabile numai dacă sunt îndeplinite simultan următoarele două condiții:

- (a) entitatea respectivă sau grupul respectiv se confruntă sau este susceptibil de a se confrunța cu dificultăți majore;
- (b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru respectiva entitate sau respectivul grup să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative, din sectorul privat sau de supraveghere (inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie), altele decât ajustarea pentru depreciere sau conversia elementelor de capital, fie separat, fie în combinație cu o măsură de rezoluție.

(3) În sensul alineatului (1) litera (a), se consideră că respectiva entitate se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore în cazul în care aceasta se află într-una sau în mai multe din situațiile prevăzute la articolul 16 alineatul (3).

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
<p>(4) În sensul alineatului (2) litera (a), se consideră că un grup se confruntă sau este susceptibil de a se confrunta cu dificultăți majore în cazul în care grupul respectiv încalcă cerințele prudențiale consolidate necesare sau există elemente obiective pe baza cărora se poate conchide că grupul respectiv va încălca în viitorul apropiat cerințele prudențiale consolidate, într-o măsură suficientă care ar justifica o acțiune din partea autorității competente, inclusiv, dar fără a se limita la considerentul că grupul a suportat sau este susceptibil de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate fondurile proprii sau o parte semnificativă a acestora.</p> <p>(5) La recomandarea Comitetului sau din proprie inițiativă, Comisia verifică dacă sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (1). Comisia stabilește dacă competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital se exercită separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 16 alineatele (4)-(7), în combinație cu o măsură de rezoluție.</p> <p>(6) În cazul în care Comisia constată că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1), dar că nu sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 16 alineatul (2), Comitetul, în urma unei decizii a Comisiei, însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să își exercite competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie în conformitate cu articolele 51 și 52 din Directiva [].</p> <p>...</p>	<p>(4) În sensul alineatului (2) litera (a), se consideră că un grup se confruntă sau este susceptibil de a se confrunta cu dificultăți majore în cazul în care grupul respectiv încalcă cerințele prudențiale consolidate necesare sau există elemente obiective pe baza cărora se poate conchide că grupul respectiv va încălca în viitorul apropiat cerințele prudențiale consolidate, într-o măsură suficientă care ar justifica o acțiune din partea autorității competente, inclusiv, dar fără a se limita la considerentul că grupul a suportat sau este susceptibil de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate fondurile proprii sau o parte semnificativă a acestora.</p> <p>(5) La recomandarea Comitetului și în baza evaluării de sau din proprie inițiativă, Comisia verifică dacă sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (1); Comisia stabilește dacă competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital se exercită separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 16 alineatele (4)-(7), în combinație cu o măsură de rezoluție.</p> <p>(6) În cazul în care Comisia, în baza unei evaluări desfășurate de autoritatea competentă, constată că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1), dar că nu sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 16 alineatul (2), Comitetul, în urma unei decizii a Comisiei, însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să își exercite competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie în conformitate cu articolele 51 și 52 din Directiva [].</p> <p>...</p>

Explicație

Autoritatea de supraveghere este cel mai bine poziționată să evalueze dacă o entitate nu mai este viabilă fără o depreciere sau conversie de capital, ori dacă este necesar sprijin public extraordinar. Regulamentul propus recunoaște că, „în calitate de instanță de supraveghere în cadrul MUS, BCE este organismul cel mai în măsură pentru a determina dacă o instituție de credit se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore și dacă nu există nicio perspectivă rezonabilă ca o măsură alternativă din sectorul privat sau ca o măsură alternativă de supraveghere să împiedice, într-un interval de timp rezonabil, apariția unei situații de dificultate majoră pentru instituția respectivă”. Regulamentul ar trebui să atribuie în mod clar responsabilitatea pentru această evaluare autorității de supraveghere, iar o asemenea evaluare de către autoritatea de supraveghere ar trebui să fie o condiție prealabilă necesară pentru deprecierea sau conversia elementelor de capital. Acest lucru este în conformitate, în special, cu articolul 51 din viitoarea DRRB, care lasă evaluarea în sarcina „autorității pertinente”. În baza celor de mai sus, aceasta este autoritatea de supraveghere, respectiv autoritatea competentă. În plus, deprecierea sau conversia pot avea loc în afara rezoluției [a se vedea articolul 18 alineatul (6)] și, astfel, în întregime în cadrul „sferei de supraveghere”.

Atribuind Comitetului dreptul de a solicita o evaluare de către autoritatea de supraveghere, este clar că acesta poate iniția în orice moment această evaluare. Acest lucru ar trebui să împiedice inactivitatea autorității de supraveghere atunci când autoritatea de rezoluție consideră necesar să acționeze.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 9**Articolul 24, *Instrumentul de recapitalizare internă*

„(1) Instrumentul de recapitalizare internă poate fi aplicat în oricare dintre următoarele scopuri:

- (a) recapitalizarea unei entități menționate la articolul 2 care îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, într-o măsură suficientă pentru a restabili capacitatea acesteia de a respecta condițiile privind autorizarea și de a-și desfășura activitățile pentru care i s-a acordat autorizația în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2004/39/CE;
- (b) conversia în capitaluri proprii a creanțelor sau a instrumentelor de datorie care sunt transferate către o instituție-punte sau reducerea valorii principalului acestora, în vederea unui aport de capital în favoarea respectivei instituții-punte.”

„(1) Instrumentul de recapitalizare internă poate fi aplicat în oricare dintre următoarele scopuri:

- (a) recapitalizarea unei entități menționate la articolul 2 care îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, într-o măsură suficientă pentru a restabili capacitatea acesteia de a respecta condițiile privind autorizarea și de a-și desfășura activitățile pentru care i s-a acordat autorizația în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2004/39/CE;
- (b) conversia în capitaluri proprii a creanțelor sau a instrumentelor de datorie care sunt transferate către o instituție-punte sau reducerea valorii principalului acestora, în vederea unui aport de capital în favoarea respectivei instituții-punte;;
- (c) conversia în capitaluri proprii a creanțelor sau a instrumentelor de datorie care sunt transferate prin instrumentul de vânzare a activității sau prin instrumentul de separare a activelor ori reducerea valorii principalului acestora.”**

Explicație

Instrumentul de recapitalizare internă poate fi combinat cu orice alt instrument de rezoluție. Din motive de consecvență, în cazul în care este menționat instrumentul băncii-punte, ar trebui menționate și instrumentul de vânzare a activității și instrumentul de separare a activelor. Aceasta ar alinia propunerea la formularea actualului text de compromis al Consiliului. Textul ar trebui adaptat la formularea finală utilizată în viitoarea DRRB.

Modificarea 10Articolul 27 alineatul (2), *Obligația în materie de cooperare*

„(2) În exercitarea responsabilităților care le revin în temeiul prezentului regulament, Comitetul, Comisia, BCE, autoritățile naționale competente și autoritățile de rezoluție cooperează îndeaproape. BCE și autoritățile naționale competente prezintă Comitetului și Comisiei toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.”

„(2) În exercitarea responsabilităților care le revin în temeiul prezentului regulament, Comitetul, Comisia, BCE, autoritățile ~~naționale~~ competente și autoritățile de rezoluție cooperează îndeaproape. ~~BCE și autoritățile naționale competente~~ **Acestea își furnizează reciproc** prezintă Comitetului și ~~Comisiei~~ toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.”

Explicație

Modificarea propusă urmărește sublinierea faptului că regulamentul propus nu conferă misiuni și responsabilități noi către BCE. În special, este important să se facă trimitere la „autoritățile competente”, care vor include BCE atunci când își exercită mandatul de supraveghere. Este important să se observe că BCE nu are o obligație de schimb de informații cu privire la operațiunile sale de politică monetară. De asemenea, modificarea propune ca toate părțile implicate în rezoluție să facă obiectul obligației de a furniza toate informațiile necesare.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Modificarea 11

Articolul 27 alineatul (3), *Obligația în materie de cooperare*

<p>„(3) În exercitarea responsabilităților care le revin în temeiul prezentului regulament, Comitetul, Comisia, BCE, autoritățile naționale competente și autoritățile de rezoluție cooperează îndeaproape în ceea ce privește planificarea rezoluției, intervenția timpurie și etapele rezoluției, în conformitate cu articolele 7-26. BCE și autoritățile naționale competente prezintă Comitetului și Comisiei toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.”</p>	<p>„(3) În exercitarea responsabilităților care le revin în temeiul prezentului regulament, Comitetul, Comisia, BCE, autoritățile naționale competente și autoritățile de rezoluție cooperează îndeaproape în ceea ce privește planificarea rezoluției, intervenția timpurie și etapele rezoluției, în conformitate cu articolele 7-26. BCE și autoritățile naționale competente Acstea își furnizează reciproc prezintă Comitetului și Comisiei toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.”</p>
---	--

Explicație

A se vedea modificarea 10 privind articolul 27 alineatul (2) din regulamentul propus. Modificarea propune ca toate părțile implicate în fazele de planificare a rezoluției, intervenție timpurie și rezoluție să facă obiectul obligației de a furniza toate informațiile necesare.

Modificarea 12

Articolul 27 alineatul (4), *Obligația în materie de cooperare*

<p>„(4) În sensul prezentului regulament, în cazul în care BCE invită un reprezentant al Comitetului să participe la Consiliul de supraveghere al BCE stabilit în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. [] al Consiliului, Comitetul numește un reprezentant.”</p>	<p>„(4) În sensul prezentului regulament, în cazul în care BCE invită un reprezentant al Comitetului să participe în calitate de observator la Consiliul de supraveghere al BCE stabilit în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. [] al Consiliului, Comitetul numește un reprezentant.”</p>
--	---

Explicație

O trimitere explicită la statutul de observator ar fi binevenită, pentru a asigura o claritate deplină în ceea ce privește rolul reprezentantului Comitetului în Consiliul de supraveghere al BCE.

Modificarea 13

Articolul 27 alineatul (8) (nou)

<p>Nu există text.</p>	<p>„(8) Comitetul consultă autoritatea competentă de fiecare dată când este prezentată o schemă de rezoluție. Autoritatea competentă ar trebui să răspundă imediat ce este practic posibil, iar răspunsul acesteia către Comitet ar trebui să fie confidențial. Atunci când Comitetul consideră că răspunsul nu a fost primit într-un interval rezonabil, acesta trece la adoptarea deciziei finale pentru a evita orice întârzieri nejustificate.”</p>
------------------------	---

Explicație

Pentru a asigura protejarea corespunzătoare a considerentelor de stabilitate financiară, BCE sau autoritatea națională competentă, în capacitatea sa de autoritate de supraveghere, ar trebui să-și poată exprima opiniile cu privire la schemele de rezoluție prezentate/propuse.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 14**Articolul 34, *Inspecții la fața locului*

„(1) În scopul exercitării atribuțiilor menționate la articolele 7, 8, 11, 16 și 17 și sub rezerva altor condiții prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, Comitetul poate să efectueze, cu condiția să informeze în prealabil autoritățile naționale de rezoluție în cauză, toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 32 alineatul (1). Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, Comitetul poate efectua inspecția la fața locului fără să anunțe în prealabil persoanele juridice respective.”

„(1) În scopul exercitării atribuțiilor menționate la articolele 7, 8, 11, 16 și 17 și sub rezerva altor condiții prevăzute de legislația relevantă a Uniunii, Comitetul poate să efectueze, cu condiția să informeze în prealabil autoritățile naționale de rezoluție **și autoritatea competentă** în cauză, toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 32 alineatul (1). **În plus, înaintea exercitării sarcinilor prevăzute la articolul 11, Comitetul consultă autoritatea competentă.** Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, Comitetul poate efectua inspecția la fața locului fără să anunțe în prealabil persoanele juridice respective.”

Explicație

Este important ca autoritatea de supraveghere să fie informată cu privire la orice inspecții la fața locului.

Modificarea 15Articolul 39, *Componență*

„Componență

(1) Comitetul are următoarea componență:

- (a) directorul executiv;
- (b) directorul executiv adjunct;
- (c) un membru numit de Comisie;
- (d) un membru numit de BCE;
- (e) un membru numit de fiecare stat membru participant care reprezintă autoritatea națională de rezoluție.

(2) Durata mandatului directorului executiv, al directorului executiv adjunct și al membrilor Comitetului numiți de Comisie și de BCE este de cinci ani. Sub rezerva articolului 53 alineatul (6), mandatul respectiv nu poate fi reînnoit.

(3) Structura administrativă și de gestionare a Comitetului cuprinde:

- (a) o sesiune plenară a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 47;
- (b) o sesiune executivă a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 51;
- (c) un director executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 53.”

„Componență

(1) Comitetul are următoarea componență:

- (a) directorul executiv;
- (b) directorul executiv adjunct;
- (c) un membru numit de Comisie;
- (d) un membru numit de BCE;
- (e) un membru numit de fiecare stat membru participant care reprezintă autoritatea națională de rezoluție. **În cazul în care banca centrală națională nu este autoritatea de rezoluție, aceasta este invitată să însoțească autoritatea națională de rezoluție în calitate de observator.**

(2) **La Comitet ar trebui rezervat un loc permanent pentru un observator desemnat de BCE, atât pentru sesiunile plenare, cât și pentru cele executive.**

(3) Durata mandatului directorului executiv, al directorului executiv adjunct și al membrilor Comitetului numiți de Comisie și de BCE este de cinci ani. Sub rezerva articolului 53 alineatul (6), mandatul respectiv nu poate fi reînnoit.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
	<p>(4) Structura administrativă și de gestionare a Comitetului cuprinde:</p> <p>(a) o sesiune plenară a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 47;</p> <p>(b) o sesiune executivă a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 51;</p> <p>(c) un director executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 53.”</p>

Explicație

Pentru a reflecta mai precis diferența dintre rolul BCE în conformitate cu Regulamentul privind MUS și rolul său în calitate de participant la Comitetul de rezoluție în conformitate cu regulamentul propus, precum și pentru a evita potențiale conflicte de interese pentru membrul desemnat de BCE, BCE recomandă ca acest membru să participe la reuniunile Comitetului de rezoluție în calitate de observator.

În ceea ce privește rolul important și experiența băncilor centrale în raport cu stabilitatea financiară și responsabilitățile macroeconomice ale acestora, băncile centrale naționale – care nu acționează ca autorități de rezoluție în temeiul legislației naționale – ar trebui să aibă dreptul de a lua parte la reuniunile Comitetului în calitate de observatori. De asemenea, acestea ar trebui implicate în evaluarea impactului sistemic al oricărei măsuri de rezoluție.

Modificarea 16

Articolul 45, Participarea la sesiunile plenare

„Toți membrii Comitetului participă la sesiunile plenare ale acestuia.”	„Toți membrii Comitetului și observatorul permanent desemnat de BCE participă la sesiunile plenare ale acestuia, cu excepția cazului în care absentează motivat. ”
---	--

Explicație

Ar trebui clarificat faptul că absența unui membru nu împiedică organizarea unei reuniuni și nu afectează validitatea votului, sub rezerva viitorului regulament de procedură care, în temeiul articolului 48 alineatul (3), poate stabili norme în materie de quorum.

Pentru a reflecta mai precis diferența dintre rolul BCE în conformitate cu Regulamentul privind MUS și rolul său în calitate de participant la Comitetul de rezoluție în conformitate cu regulamentul propus, precum și pentru a evita potențiale conflicte de interese pentru membrul desemnat de BCE, BCE recomandă ca acest membru să participe la reuniunile Comitetului de rezoluție în calitate de observator.

Modificarea 17

Articolul 50 alineatul (4), Sarcini, și articolul 51 alineatul (4), Procesul decizional

<p>Articolul 50 alineatul (4). „(4) Comitetul se reunește în sesiune executivă la inițiativa directorului executiv sau la cererea membrilor săi”</p>	<p>Articolul 50 alineatul (4). „(4) Comitetul se reunește în sesiune executivă la inițiativa directorului executiv, sau la cererea membrilor săi ori a reprezentantului permanent desemnat de BCE.”</p>
<p>Articolul 51 alineatul (4). „(4) În cadrul sesiunii sale executive, Comitetul adoptă și face publice normele de procedură aferente acesteia. Reuniunile Comitetului în sesiune executivă sunt convocate de directorul executiv din proprie inițiativă sau la cererea a doi membri și sunt prezidate de directorul executiv. Comitetul poate să invite observatori la sesiunile sale executive, pe o bază <i>ad hoc</i>.”</p>	<p>Articolul 51 alineatul (4). „(4) În cadrul sesiunii sale executive, Comitetul adoptă și face publice normele de procedură aferente acesteia. Reuniunile Comitetului în sesiune executivă sunt convocate de directorul executiv din proprie inițiativă sau la cererea a doi oricăruia dintre membrii acestuia și a observatorului desemnat de către BCE și sunt prezidate de directorul executiv. Comitetul poate să invite alți observatori la sesiunile sale executive, pe o bază <i>ad hoc</i>.”</p>

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Explicație

Aceste două alineate nu par să fie coordonate pe deplin, întrucât articolul 50 alineatul (4) sugerează că oricare membru poate iniția o reuniune a Comitetului executiv. În cazul în care ar trebui menținut un cворum de doi membri pentru a iniția această reuniune, BCE ar trebui să beneficieze de un drept special de a iniția o reuniune a Comitetului executiv. Autoritatea de supraveghere poate constata necesitatea clară a unei astfel de reuniuni, în special în urma unei evaluări a acestora privind faptul că o instituție se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore, și ar trebui să poată cel puțin să înceapă o discuție legată de un asemenea caz.

Modificarea 18

Articolul 52 alineatul (7), Numire și sarcini

„(7) Directorul executiv sau directorul executiv adjunct al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la altă procedură de selecție pentru același post, la încheierea întregii perioade.”	„(7) Directorul executiv sau directorul executiv adjunct al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la altă procedură de selecție pentru același post, la încheierea întregii perioade.”
--	---

Explicație

Această clauză pare inadecvată în raport cu directorul executiv, deoarece nu se prevede o excepție prin care mandatul directorului executiv ar putea fi prelungit [în contrast cu dispozițiile pentru directorul executiv adjunct de la articolul 52 alineatul (6)].

Modificarea 19

Articolul 65 alineatul (1), Nivelul-țintă de finanțare

„(1) În cel mult 10 ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, mijloacele financiare disponibile ale fondului ajung la cel puțin 1 % din valoarea depozitelor tuturor instituțiilor de credit autorizate în statele membre participante care sunt garantate în temeiul Directivei 94/19/CE.”	„(1) În cel mult 10 ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, mijloacele financiare disponibile ale fondului ajung la cel puțin 1 % din valoarea depozitelor tuturor instituțiilor de credit autorizate în statele membre participante care sunt garantate în temeiul Directivei 94/19/CE. În plus față de acest nivel-țintă de finanțare, Comitetul de rezoluție decide cu privire la o valoare de referință adecvată privind totalul pasivelor care trebuie atinsă într-o perioadă de 10 ani. ”
--	---

Explicație

BCE consideră că depozitele garantate nu reprezintă cel mai adecvat indicator pentru nivelul-țintă de finanțare al FURB, deoarece nu reflectă în întregime posibilele costuri de finanțare în cursul rezoluției. Depozitele garantate pot rămâne stabile, în timp ce ansamblul pasivelor crește considerabil, sau pot crește în timp ce ansamblul pasivelor rămâne stabil. În ambele cazuri, expunerea potențială a fondului de rezoluție nu ar fi reflectată în mod adecvat. Ar trebui avut în vedere și faptul că depozitele garantate sunt deja asigurate prin FDG, deoarece FDG poate contribui la finanțarea rezoluției. Prin urmare, acest indicator ar trebui suplimentat cu o valoare de referință legată de totalul pasivelor, care ar trebui calibrată în mod adecvat de Comitetul de rezoluție, menținând totodată 1% din depozitele garantate ca o limită inferioară.

Textul propus de Comisie

Modificările propuse de BCE⁽¹⁾**Modificarea 20**Articolul 69 alineatul (1), *Mijloace de finanțare alternative*

„(1) Comitetul poate contracta pentru fond împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare sau alte părți terțe, în cazul în care sumele percepute în conformitate cu articolele 66 și 67 nu sunt imediat accesibile sau suficiente pentru a acoperi cheltuielile suportate în legătură cu utilizarea fondului.”

„(1) Comitetul poate contracta pentru fond împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare sau alte părți terțe, **în special resurse fiscale comune de la statele membre participante**, în cazul în care sumele percepute în conformitate cu articolele 66 și 67 nu sunt imediat accesibile sau suficiente pentru a acoperi cheltuielile suportate în legătură cu utilizarea fondului. **Aceste împrumuturi sau alte forme de sprijin financiar ar trebui recuperate complet în cazul în care ar fi activate aceste măsuri.**”

Explicație

Accesul temporar la resurse fiscale ar fi un element esențial al măsurilor de sprijin ale MUR, deoarece sursele private de finanțare pot dispărea temporar în cazul unor turbulențe acute pe piețele financiare.

Modificarea 21Articolul 83, *Evaluare*

„(1) Până la 31 decembrie 2016, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament care acordă o atenție specială monitorizării impactului potențial asupra bunei funcționări a pieței interne.

Raportul evaluează:

...

(d) interacțiunea dintre Comitet și autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre neparticipante și efectele mecanismului unic de rezoluție asupra acestor state membre.”

„(1) Până la 31 decembrie 2016, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament care acordă o atenție specială monitorizării impactului potențial asupra bunei funcționări a pieței interne.

Raportul evaluează:

...

(d) interacțiunea dintre Comitet și autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre neparticipante și efectele mecanismului unic de rezoluție asupra acestor state membre;

(e) aplicarea prin analogie a criteriile stabilite la articolul 107 TFUE atunci când măsura de rezoluție presupune utilizarea fondului.”

Explicație

În viitor pot fi necesare analize suplimentare în ceea ce privește aplicarea regulilor privind ajutoarele de stat prin analogie și având în vedere interacțiunea dintre considerente în materie de ajutoare de stat și considerente de stabilitate financiară în contextul rezoluției.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Modificarea 22

Articolul 88, *Intrare în vigoare*

<p>„Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.</p> <p>Articolele 7-23 și articolele 25-38 se aplică de la 1 ianuarie 2015.</p> <p>Articolul 24 se aplică de la 1 ianuarie 2018.”</p>	<p>„Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>.</p> <p>Articolele 7-23 și articolele 25-38 se aplică de la 1 ianuarie 2015.</p> <p>Articolul 24 se aplică de la 1 ianuarie 2018.”</p>
---	--

Explicație

În cazul în care instrumentul de recapitalizare internă se aplică numai de la 1 ianuarie 2018, vor exista incertitudini cu privire la posibilitatea recapitalizării interne a creanțelor cu rang prioritar negarantate, deoarece statele membre vor fi libere să decidă dacă să devanseze introducerea unui cadru de recapitalizare internă în legislația națională a acestora.

Recapitalizarea internă este considerată ca fiind deja inclusă într-o mare măsură în modul de calcul al prețurilor într-o mare măsură, astfel încât se anticipează ca impactul asupra finanțării să fie marginal. De asemenea, existența instrumentului de recapitalizare internă ar contribui la securitatea juridică, la consecvență și la previzibilitate, evitând astfel soluții ad hoc. Ținând seama de aceasta, BCE sprijină punerea în aplicare mai timpurie a instrumentului de recapitalizare internă. În plus, o punere în aplicare timpurie ar însemna că MUR va avea toate instrumentele și competențele la dispoziția sa atunci când își asumă responsabilitățile de rezoluție. De asemenea, o punere în aplicare mai timpurie ar reduce potențialele presiuni de finanțare asupra fondului pe perioada în care acesta acumulează resurse financiare.

(1) Scrisul cu caractere aldine în cuprinsul textului arată unde BCE propune inserarea unui text nou. Pasajele tăiate din cuprinsul textului indică unde BCE propune eliminarea textului.